

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Isabel González Castro

Verwerende partijen: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Dictum

- 1) Artikel 7 van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie, moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin de betrokken werkneemster in ploegendienst werkt in het kader waarvan zij slechts een gedeelte van haar taken in nachttijd verricht.
- 2) Artikel 19, lid 1, van richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking), moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin een werkneemster aan wie is geweigerd een medisch attest te verstrekken waarin wordt bevestigd dat haar arbeidsplaats een risico voor de lactatie inhoudt, en aan wie bijgevolg de uitkering wegens risico's tijdens de lactatie werd geweigerd, bij de nationale rechter of enige andere bevoegde nationale instantie van de betrokken lidstaat opkomt tegen de evaluatie van de met haar arbeidsplaats verbonden risico's, wanneer deze werkneemster feiten aandraagt die kunnen suggereren dat deze evaluatie geen specifiek onderzoek heeft omvat waarin rekening is gehouden met haar individuele situatie, en dus kan worden aangenomen dat sprake is van directe discriminatie op grond van geslacht in de zin van richtlijn 2006/54, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

Het staat dan aan de verwerende partij om het bewijs te leveren dat die risico-evaluatie wel een dergelijk concreet onderzoek heeft omvat en dat het discriminatieverbod bijgevolg niet is geschonden.

(¹) PB C 121 van 18.4.2017.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 20 september 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Ítéltábla — Hongarije) — OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt / Teréz Ilyés, Emil Kiss

(Zaak C-51/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Bescherming van de consument — Oneerlijke bedingen — Richtlijn 93/13/EEG — Werkingssfeer — Artikel 1, lid 2 — Dwingende wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen — Artikel 3, lid 1 — Begrip „beding in een overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld” — Beding dat na de sluiting van een overeenkomst ingevolge een tussenkomst van de nationale wetgever in de overeenkomst is opgenomen — Artikel 4, lid 2 — Duidelijke en begrijpelijke formulering van een beding — Artikel 6, lid 1 — Ambtshalve onderzoek door de nationale rechter van de oneerlijkheid van een beding — Tussen verkoper en consument gesloten kredietovereenkomst in buitenlandse valuta)

(2018/C 408/12)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Ítéltábla

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Verwerende partijen: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Dictum

- 1) Het begrip „beding waarover niet afzonderlijk is onderhandeld” in artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat het ook ziet op een contractueel beding dat is gewijzigd door een dwingende nationale wettelijke bepaling die na de sluiting van een overeenkomst met een consument is vastgesteld ter vervanging van een nietig beding in deze overeenkomst.
- 2) Artikel 1, lid 2, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat de werkingssfeer van deze richtlijn zich niet uitstrekt tot bedingen waarin dwingende nationale wettelijke bepalingen zijn overgenomen, die na de sluiting van een leningovereenkomst met een consument zijn ingevoegd ter vervanging van een nietig beding in deze overeenkomst, en de toepassing opleggen van een door de Nationale Bank vastgestelde wisselkoers. Een beding betreffende het wisselkoersrisico als dat in het hoofdgeding, is evenwel niet op grond van die bepaling van de werkingssfeer van de richtlijn uitgesloten.
- 3) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat financiële instellingen op grond van het vereiste dat een contractueel beding duidelijk en begrijpelijk moet zijn geformuleerd, verplicht zijn leningnemers voldoende informatie te verstrekken om hen in staat te stellen goed geïnformeerde en prudente beslissingen te nemen. In dat verband betekent dat vereiste dat een beding betreffende het wisselkoersrisico voor de consument formeel en grammaticaal begrijpelijk moet zijn, maar ook wat de praktische reikwijdte ervan betreft, zodat een gemiddelde, normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende consument niet alleen zich ervan bewust kan zijn dat de binnenlandse valuta in waarde kan verminderen ten opzichte van de vreemde valuta waarin de lening is opgesteld, maar ook de potentieel aanzienlijke economische gevolgen van een dergelijke beding voor zijn financiële verplichtingen kan beoordelen.
- 4) Artikel 4 van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat bij de beoordeling of de contractuele bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn, alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst, op het moment waarop de overeenkomst is gesloten, in aanmerking moeten worden genomen, alsmede alle andere bedingen van de overeenkomst, ook al heeft de nationale wetgever een aantal van die bedingen op een later tijdstip oneerlijk of vermoedelijk oneerlijk en bijgevolg nietig verklaard.
- 5) Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13 moeten aldus worden uitgelegd dat het aan de nationale rechter staat om ambtshalve — in plaats van de consument in zijn hoedanigheid van verzoekende partij — aan te voeren dat een contractueel beding mogelijkzwaars oneerlijk is, zodra hij over de daartoe noodzakelijke gegevens, feitelijk en rechtens, beschikt.

⁽¹⁾ PB C 144 van 8.5.2017.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 september 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Consiglio di Stato — Italië) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Wind Tre SpA, voorheen Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, voorheen Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Gevoegde zaken C-54/17 en C-55/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Bescherming van de consument — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken — Artikel 3, lid 4 — Werkingssfeer — Artikelen 5, 8 en 9 — Agressieve handelspraktijken — Bijlage I, punt 29 — Handelspraktijken die onder alle omstandigheden agressief zijn — Niet-gevraagde levering — Richtlijn 2002/21/EG — Richtlijn 2002/22/EG — Telecommunicatiediensten — Verkoop van simkaarten (Subscriber Identity Module cards, abonnee-identiteitsmodulekaarten) met bepaalde vooraf geïnstalleerde en geactiveerde diensten — Geen voorafgaande informatieverstrekking aan de consument)

(2018/C 408/13)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato